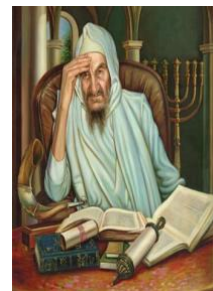

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
ולרפואת אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, חנניה בן אסתר, עומר בן שושנה,
אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה, אהוד בן רבקה.

להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לשבת חול המועד סוכות ולשמחת תורה

פעם אחת בשמחת תורה, בעיצומם של ההקפות הבחין דיין העיר בסנדלר פשוט, שרוקד
ושמח עם כולם. ניגש הדיין ושאל את הסנדלר בחיור: "מה קרה יהודי שהינך כל כך שמח?
הרי אנו לומדים כל השנה ולכן אנו שמחים, אבל אתה? לא למדת תורה איתנו ועל מה אתה
שמח בדיוק?" הסנדלר היה מבוייש, אבל ענה לו "ביום הכיפורים אני עומד בתפילה ובוכה,
"על חטא שחטאנו לפניך בלקיחת שוחד", וכי אני לוקח שוחד?" הקשה הסנדלר, "ומה לי
ולשוחד? וכי אני דיין?" אלא, הסביר הסנדלר, "כל ישראל ערבים זה לזה ומתוודה אני על
חטאי הדיין, ואם אני שותף לחטאך, שותף אני גם ללימוד התורה שלך". הדיין הבין את
טעותו וביקש סליחה מהסנדלר הפשוט. אסור לנו לשפוט על פי מראית עין, וקל וחומר
שאסור לבייש אף יהודי. שנזכה לדון כל אדם לכף זכות, ולקרוב כל אחד ואחד לאבינו
שבשמיים.

"רבי אלעזר המודעי אומר: המחלל את הקודשים והמבזה את המועדות... והמגלה פנים
בתורה שלא כהלכה, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעולם הבא."
רואים אנו עד כמה קדושים ימי חול המועד ובפרט שבת חול המועד שזאת שבת קדושה
מאוד. וידוע, שיש דין של בטל ב 60, ואם נסתכל על חטא העגל, חטא העגל היה 6 שעות.
וכמה שעות יכולות לבטל את העגל? 6 כפול 60 זה 360 שעות. ובשלושת הרגלים (7 ימי
פסח, 1 שבועות, 7 של סוכות) סך הכל 15 ימים של שלושת הרגלים. 15 כפול 24 שעות זה
ביחד 360 שעות. זה חידוש שמביא הבן איש חי הקדוש, ששלושת הרגלים מתקנים את חטא
העגל ומבטלים אותו בשישים. ולכן אמרו חז"ל: כל המבזה את המועדות כאילו עובד
זרה, כי כל מה שנתן ה' זה 360 שעות של מועדים כדי לבטל את חטא העגל. זה שמבזה את
המועדות הרי הוא מחזיר את חטא העגל שהוא בעצם עבודה זרה. (בן איש חי).

צריכים לדעת שהכל מאת ה' יתברך. הכל זה אומר גם הפרנסה, ה' שולח לאדם את
פרנסתו. ויש חידוש גדול מאוד, נאמר "עצביהם כסף וזהב מעשי ידי אדם", מתי יש לאדם
עצבים וכעסים? כסף וזהב מעשי ידי אדם, כאשר הוא חושב שהדבר תלוי אך ורק בו, ואין יד
ה' בדבר הפרנסה, והוא חושב שכוחו ועוצם ידו עושים לו את החייל ומביאים לו את
הפרנסה, אז הוא כל הזמן עצבני, לא מודה לה', כי כביכול הוא לא רואה בה' מקור לפרנסה.
וברור הדבר שזה שהאדם עובד ומביא פרנסה לביתו הדבר הוא נכון, אך הוא צריך להודות
לה' שסידר לו את העבודה, להודות לה' שהוא נותן לו בריאות לעבוד, הכל תלוי בה', אדם
עשיר יכול בין רגע אחד לרדת מנכסיו, לעומתו, אדם עני יכול מהר מאוד לעלות לגדולה.
וכפי שפירש הבן איש חי, "סולם" גימטריה "ממון" כי ה' בין רגע אחד יכול להפוך את
הסולם, זה שהיה במדרגה העליונה כאשר נהפך הסולם, פתאום הוא למטה, בתחתית,
והאדם שהיה עני, בתחתית, נהפך להיות למעלה עשיר גדול. הכל תלוי בהחלטת ה' יתברך.
וגם בחג הסוכות אדם שמקפיד לשמוח שמחה גדולה בחג, לא כועס, מוסר נפש לשמוח כל
שבעת הימים בסוכה, זוכה לפרנסה. רמז לדבר: "והיית אך שמח" סופי תיבות "חתך" וגם
"פותח את ידך" סופי תיבות "חתך". המלאך הממונה על הפרנסה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת: אורלי בת סעידה, חנה בת נוריה, הרבנית הדסה אבישג רבקה יסכה בת אביבה מרים,
הרבנית סמדר רבקה בת ימנה, רחל שירה בת תמו, ג'אנט סבירסה בת מנענע, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא
בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, הרב הגאון הרב יחזקאל ברלנד בן חיים, בנימין בן אסתר, חי בן ירדנה, חיים
ביטון בן עיישה, אליהו בן מרים.

בנוסף למעלת השמחה שיש בחג, יש מעלה נוספת שרבי יורם אברג'ל זצוק"ל הרבה לדבר עליה, והיא נקראת "אהבת ישראל". הרב היה אומר, איך יהודי כשר היה מדקדק בסכין האם היא נקייה לשחיטה, ובודק ומדקדק בהלכות שחיטה וקונה בשר כשר למהדרין ומברר על הסכין, אך על "הסכין" הרוחנית שפוגעת ודוקרת את חברו ופוגעת בו, האם את זה הוא היה בודק? הרב פינטו מפרש פירוש יפה ביותר ומחזק את הדברים הללו. "ישראל" – יש שישים ריבוא אותיות לתורה" כל יהודי הוא אות בספר תורה, וכמו שאות לא יכולה לגעת באות כי הספר יהיה פסול, כך גם כל יהודי לא יגע ביהודי. וכפי שאמרו חז"ל הקדושים, כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו נחרב בימיו. וכל עוד לא נבנה בית המקדש בימיו עדיין לא תיקנו את שנאת החינם, ולכן איך יהיה קל לשמוח יותר ולשמח את ה' ? בכך שנעזר בכל אשר נוכל כדי שבית המקדש יקום במהרה. ונזכה כך על ידי אהבת ישראל לקרב את הגאולה והכי חשוב, נזכה לשמוח בשמחת התורה בשלמות, כאשר נצליח לקרב את אחינו היקרים וצריך לזכור שה' שמח בכל יהודי באשר הוא. וה' מחכה לו שישוב בתשובה שלמה. כן נזכה לגאולה השלמה ואחדות בעם ישראל, אמן.

אמרנו בגיליון הקודם, שבתאריך כ' תשרי תהיה ההילולה של הפלא יועץ – רבי אליעזר פאפו זצוק"ל. נביא סיפור שמרן הרב מרדכי אליהו זצוק"ל סיפר. מרן הרב מרדכי אליהו זצוק"ל, חיפש מקווה לטבול בו. לפי דעת הפלא יועץ צריך אדם לטבול לפני שהולך לקברי צדיקים. שאל את אנשי המקום ואמרו לו שיש מקווה במרחק של עשרות קילומטרים. שאל אותם הרב: "למה לא תעשו מקווה אצלכם" אמרו לו: "זה מסובך ביותר". אמר להם הרב: "לא מסובך. תמצאו בור ריק, תיצקו בתוכו בטון שיכיל בערך קוב מים, לידו תעשו עוד בור אחד שיהיה להשקה". יהודי אחד מבני המקום היה שם ואמר לרב: "בשבילך זה פשוט, כבוד הרב, אבל לנו זה מסובך. אני מוכן לעשות הכל מיד עכשיו, ובלבד שתעמוד לידי ותראה לי בדיוק איך עושים". הסכים מרן הרב. מיד הביא אותו יהודי פועלים וכלי עבודה. בנו תבנית מקרשים, יצקו בטון והכל בפיקוח הרב ובהנחייתו. כשסיימו את המלאכה, רצה אותו האיש להביא צינור מים ולמלא את המקווה, אך הסביר לו הרב מרדכי אליהו, שצריך למלא מקווה במי גשמים או במי מעיין. התעצב האיש ואמר: "עד שיבואו גשמים למלא מקווה יקח כמה חודשים, חשבתי שנוכל לטבול היום". אמר לו הרב: "נתפלל. אתה עשית את שלך, תן לה' שיעשה את שלו". עמד אותו יהודי ואמר: "רבינו אלעזר פאפו, עשינו את המקווה הזה לכבודך, לפי הפסק ההלכה שלך. תבקש מה' שיוריד לנו גשם כדי שיתמלא המקווה שבנינו". והוסיף אותו יהודי פשוט: "אנא ה', אבינו שבשמים, בנינו מקווה לכבוד הצדיק. אנחנו עשינו את שלנו כפי שביקש מאיתנו הרב. בבקשה תעשה את שלך, ותן לנו גשמי ברכה למלא את המקווה הזה". מיד אחרי התפילה של אותו יהודי פשוט ותמים, נתקשרו שמיים בעבים והחל לרדת גשם כבד עד שהמקווה התמלא על כל גדותיו. כמה חזקה תפילה של יהודי פשוט ותמים. יומיים לפני הפלא יועץ ב י"ח זה ההילולה של רבי נחמן מברסלב, ויום אחרי ב י"ט זה ההילולה של הגאון מוילנא, זכותם תגן עלינו, אמן.

על הגאון מוילנא מספרים שבימיו האחרונים, אף על פי שהיה חולה במחלה קשה וכמעט ולא נשאר לו כוחות, הוא המשיך עד רגעיו האחרונים בלימוד התורה ודבקות בה' ובמצוות. כשהאיר היום, י"ט תשרי בבוקר, ביקש הגר"א לקיים מצות נטילת לולב. הגישו לו את ארבעת המינים, וכך שהם בידיו בירך עליהם הגאון, ולאחר הברכה המשיך להחזיקם בידיו הקדושות, כך עברו רגעיו האחרונים בעולם הזה. דקות מעטות לפני פטירתו, נטל הגאון את

ציציותיו בידיו, וכך אמר לבני ביתו סביב מיטתו: "כמה קשה להיפרד מהעולם הזה, כמה יקר כל רגע בעולם הזה, הנה הביטו, על ידי הציצית, שמחירה כמה פרוטות מקיים היהודי מצוה כל רגע שהיא עליו, היכן נוכל למצוא זאת בעולם הבא? ובמילים אלו יצאה נשמתו בטהרה ועלתה אל גנזי מרומים י"ט תשרי חול המועד סוכות. כמה מצוות וכמה מעשים טובים האדם יכול להספיק בעולם הזה..

הסוכה בגימטריה 91, כמו שאמרנו בשבוע שעבר, כוללת את שתי השמות של ה' : (א-ד-נ-ו-הו"ה) שהם 65 + 26 ביחד 91. וכן כמניין "אמן" וכן כמניין "פאי" – שהם ראשי תיבות "פוחת את ידך" וגם כמניין "מלאך" ולכן אדם שמקיים מצוות סוכה בכוונה גדולה ובשמחה גדולה זוכה לפרנסה בשפע ולאמונה גדולה בה' יתברך.

מי שעושה מצוות לשם שמיים ולכבוד ה' הוא לא רואה שום נזק, אך אם הוא עושה לשם עצמו יכולים להרוס לו את זה בקלות, בלי שום בעיה. כפי שמספרים מעשה ביהודי ירא שמיים שהיה גר בירושלים. הוא בנה בביתו שבסנהדריה מרפסת גדולה לסוכה. כל השכנים התנגדו לכך ופנו לעיירה לקבלת צו הריסה למרפסת. בצער רב ובבכיות גדולות האיש הירושלמי רץ לבבא סאלי לבקש את ברכתו. הבבא סאלי אמר לו "אם כוונתך לשם שמיים עבור הסוכה אז אף אחד לא יהרוס לך את המרפסת" והוסיף "אך אם המרפסת לא לשם שמיים ולא עבור הסוכה אז העיירה כן תהרוס לך את המרפסת" כאשר שמע היהודי הזה את הבטחת הצדיק, לא התרגש כלל מהתנגדות השכנים ולא התרגש כלל מהפנייה לעיירה, אלא הלך ובנה את הסוכה בשמחה ובטוב ללב, ואכן כל מאמצייהם של השכנים להרוס לו את המרפסת לא הצליחו, ועד היום הבטחת הבבא סאלי הקדוש קיימת והמרפסת נשארה ובכל שנה האיש בונה שם את הסוכה.

ורבים היו נוהגים להגיע לבבא סאלי להתברך מפיו הקדוש. אחד האנשים שהגיע היה חשון בנים. הבבא סאלי הביא לו 2 אתרוגים. אחד ביקש להעביר לבבא מאיר, והשני הביא לאיש. "בזכות האתרוג שהוא כנגד העטרה תפקד בילדים" כך אמר הבבא סאלי והדגיש להיזהר שלא יקרה כלום לאתרוג, האיש שמע אבל הבבא סאלי שוב פעם חזר על דבריו "שלא יקרה כלום לאתרוג". האיש הלך ולא כל כך התייחס לדבריו של הבבא סאלי, הוא חשב לעצמו "מה כבר צריך להיזהר באתרוג, מה כבר יקרה לו". האיש הלך שמח לביתו ושכח ממה שהבבא סאלי הזהירו, העביר את האתרוג הראשון לבבא מאיר והמשיך לביתו. בדרך הוא לא שמר כראוי על האתרוג ומבלי לשים לב, נפל האתרוג ונשבר הפיטם, ועד היום הזה לא זכה להיפקד בילדים.

סוס או אתרוג?

מסופר על הצדיק רבי מרדכי מנשכיז שהיה כל ימיו עני ואביון אולם במשך כל ימות השנה היה חוסך ואוסף פרוטה לפרוטה וכאשר הגיע ערב חג הסוכות היה קונה בכסף שחסף אתרוג מהודר. והינה, שנה אחת הוא הצליח לחסוך סכום גדול ביותר ומשום כך פנה בערב החג בשמחה רבה לעבר השוק כדי לקנות אתרוג מהודר. לפתע ראה רבי מרדכי בצד הדרך יהודי יושב וממרר בכי. "מדוע אתה בוכה?" שאל הרבי. "צרה גדולה באה עלי", השיב האיש. "אני עגלון והינה הבוקר נפל סוסי ומת ונותרתי ללא סוס וללא פרנסה ומשום כך אני בוכה, איך אפרנס את ילדיי ומשפחתי?". הרב שמע את הדברים, ובא להמשיך לדרכו לקנות

את האתרוג המהודר. אך במחשבה שניה, הוא עצר לרגע והחליט לעשות מעשה יוצא דופן. הוא הוציא את כל כספו מכיסו ומבלי לחשוב פעמיים, נתן ליהודי בשמחה ואמר: "קח לך וקנה לך סוס חדש". כשחזר רבי מרדכי לביתו כשהוא שמח ומאושר שאלו אותו: "היכן האתרוג?" השיב להם רבי מרדכי "השנה איני קונה אתרוג". כולם היו בהלם והמומים ולא הבינו, ושאלו אותו "אינך קונה אתרוג?", "וכי על מה תברך?" הוסיפו לשאול. ענה להם רבי מרדכי "בשנה זו יברכו כל בני ישראל על אתרוג ואילו אני יברך על סוס".

לאן נעלמה סוכתו של רבי דוד?

סוכה נפלאה הייתה לרבי דוד מלעלוב. סוכת פלאים ממש, שהייתה עשויה עצים מגולפים בסימניהם של שנים עשר השבטים. בכל שנה באו רבים מבני ירושלים בימי חול המועד לחזות ביופי של סוכתו הנפלאה של רבי דוד. שנה אחת עברה השמועה מפה לאוזן: השנה בנה רבי דוד סוכה רגילה. מה השתנה השנה? שאלו איש את רעהו, מדוע השנה לא בנה רבי דוד את הסוכה המפוארת כמידי שנה? לאיש לא הייתה תשובה לכך ורבי דוד עצמו לא היה מוכן להשיב והדבר נשאר כתעלומה. עד ש... נודע הדבר מפיו של החייט העני. חייט עני היה רבי זלמן, שהיה מתגורר בצריף רעוע. שנה אחת הגיע חורף קשה, רוחות עזות נשבו בחוץ ובביתו היה קור אימים. בגלל הקור חלה בנו בדלקת ריאות קשה. הרופא שבא לראות את הילד נפעם ממצב הבית הדל ואמר: "דעו לכם שעליכם לחמם את הבית במהירות, הדליקו אש בתנור ואם לא תעשו כן, מצבו של הילד יחמיר". "מה אעשה?" , חשב רבי זלמן בליבו. "מהיכן אקח כסף כדי לקנות עצי הסקה בכדי לחמם את הבית?" לפתע, נכנסה מחשבה בליבו, שמא אלך לרבי דוד אולי יעזור לי... התעטף רבי זלמן במעילו והלך ברוח הסוערת לביתו של רבי דוד. "מה רצונך רבי זלמן? שאל רבי דוד. "מדוע באת אלי בלילה כה סוער? ובשעה כה מאוחרת?". "עזור נא לי רבי" ביקש רבי זלמן. "בני חולה בדלקת ריאות ואני זקוק לכסף כדי לקנות עצי הסקה לחמם את ביתי הקר." שמע רבי דוד את צרתו של החייט אך לצערו כסף לא היה לו. לפתע אורו עיניו, "המתן" אמר רבי דוד לרבי זלמן. "כסף אולם אין לי אבל עצים יש לי". לקח רבי דוד את המסור וניסר את עצי הסוכה הנדירים שבביתו וערם אותם לערמה גדולה והביאם לרבי זלמן. "הינה לך" אמר רבי דוד, "חמם את הבית וה' ישלח רפואה לבנך". וכך היה, סיפר רבי זלמן החייט לכל השואלים, "בני ניצל בזכות הסוכה של רבי דוד". הבינו כולם מדוע השנה אין סוכתו של רבי דוד מהודרת בעצים הנפלאים של שנים עשר השבטים. ונסיים בחידוש אחרון, אומר חידושי הרי"ם סוכה זה ראשי תיבות : ויאמר ה' סלחתי כדבריך. כן נזכה שה' יסלח לנו וישיבנו בתשובה שלמה ויביא משיח צדקנו במהרה בימינו אמן ואמן.

להפצת העלון, לעילוי נשמת ולרפואה ולזיכוי הרבים, ולקבלת חידושים אנא פנו אלינו:

או במספר 0523458725

או במייל: danielbar158@gmail.com

שבת שלום וחג שמח